

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 16 Kwietnia v. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 8 kwietnia.

W Wielki Czwartek, dnia 3 kwietnia, Ich Cesarzkie Wysokości, Wielki Xiążę MIKOŁAJ PAWEŁOW CZ I Malżonka Jego Wielka Xiężna ALEXANDRA FEDEROWNA, Wielki Xiążę MICHAŁ PAWEŁOW CZ I Malżonka Jego Wielka Xiężna HELENA PAWEŁOWNA, dopełniając powszechnę powinności chrześcijańskie, przystępowali do Najświętszych Tajemnic Pańskich, w kaplicy pałacu aniczkowskiego. (*Gaz. Sanktpeters.*)

Uroczystość Paschy obchodzona była w kaplicy pałacowej, w nocy z dnia 5go na 6ty, ze zwyczajnymi obrzędami. Po mszy wielkiej śpiewano *Te Deum*, obwieszczono wystrzałami z dział. Potem u dworu było ucałowanie ręki. (*Cons. Imp.*)

Przez Najwyższy Ukaz do Rządzącego Senatu z dnia 5go, wyniesieni na radców stanu, radcy kollegialni *Iwaniczkow, Freygang, Przewski i Diwow*; na assesorów kollegialnych radcy honorowi *Jukin, Lebiediew i Benkhäusen*; na radcę honorowego protokulistę *Gurjew*; na translatorów, aktuariuszowie *Bakunin, hrabia Borch, i Habbe*, urzębnik 1stej klasy. Wszyscy zostają w ministerjum stosunków zewnętrznych.

Przez Najwyższy Ukaz z dnia 5 kwietnia, do kapituły orderów, mianowani kawalerami orderu s. *Włodzimierza 4tej klasy*, assesorowie kollegialni *Lomonosow i Jarcow*; orderu s. *Anny 3ciej klasy*, radca dworu *Engelbach*, radcy honorowi *Hbeling, Aniczkow Erdelli, Inekow, baron Asch*, i translator *Bikmajew*; wszyscy należący do ministerjum stosunków zewnętrznych. Radca dworu *Halczyński*, należący do kancelaryi tegoż ministra otrzymał ozdoby s. *Anny 4tej klasy* brylantowaną.

Przez Najwyższy Ukaz z dnia 5 kwietnia, do kantoru dworu, aktuariuszowie hrabia *Paweł Medem* i hrabia *Szuwałow*, obadwa należący do kollegium spraw zagranicznych, mianowani kamerjunkturami dworu J. C. M.

N. Cesarzowa Jejmość Panująca, udarowała brylantowym pi-rścieniem, Pana *Zukowskiego*, który miał honor złożyć N. Pani exemplarz dzieł swoich poetycznych, nowo przedrukowanych. Wydanie to jest sporządzone przez P. *Huet*, typografę departamentu oświecenia publicznego, i jest tak piękne, że nic nie zostaje do żądania.

Ukazy Rządzącego Senatu.

O dozwoleniu kupcom, którzyby nie zdołali w terminie oświadczyć kapitału, objawić go w przeciągu pierwszego terycału następującego roku.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, do którego przylączyła zaświadczone kopije Naywyżey utwierdzonego dnia 8 przeszłego stycznia postanowienie Komitetu PP. Ministrów i zapiski, do tegoż Komitetu i od tegoż Ministra wniesionej dnia 31 sierpnia roku zeszłego z N. 3567

o kupcach, którzy nie zdołali w przepisany terminie oświadczyć kapitału, w ten sposób, azali nie zda się Rządzącemu Senatowi względem powszechnego wykonania Naywyżey w tym przedmiocie woli, dać wiedzieć komu należy, przez Ukazy. W załączonych zaś kopiach wyrażono: *Naprzód, w zapisce Ministra Skarbu*: W urzędzeniu mieskim (Городовое положение) ustanowiony jest termin na coroczną opłatę procentów od oświadczonych przez kupców kapitałów od 1 grudnia do 1 stycz. każdego r.; a Ukazem Rządzącego Senatu z d. 28 lipca 1798 przepisano: kupców, którzy nie stawili się w terminie przepisany do oświadczenia kapitałów, wykresłać ze stanu gildyynego i zapisywać do mieszczańskiego. Na ośnowie tych praw oświadczenie kapitałów kupieckich i opłata procentowych pieniędzy uskuteczniane były w samym tylko miesiącu grudniu; którzy zaś tego w terminie nie dopełniali, bez żadnego śledzenia wykresłani byli do stanu mieszczan a tak razem ustawały już wszelkie poszukiwania i nie było niedopłat. Przy wydaniu Manifestu z dnia 1gostycznia 1807, przez który nadane zostały nowe prawa kupcom rossyjskim, a który nastąpił już po upływie ustanowionego na oświadczenie kapitałów terminu, Rządzący Senat przez wydany ukaz w miesiącu lutym, zezwolił kupcom gildyjskich prawo, przenoszenia się do wyższych przez ciąg tegoż roku, nie oczekując terminu, ale wnosząc pieniądze procentowe, na dopełnienie do zapłaconych już z gildy niższej; w następującym zaś roku przez Najwyższy ukaz Imienny z d. 19 sierpnia prawo to rozciągnięte zostało nazawsze dla wszystkich w ogólności stanów, wyłączając mieszczan i włościan skarbowych. Następnie podług istotnego brzmienia tego ukazu, łaska ta rozciągała się na tych kupców, którzy dla nieoświadczenia w terminie kapitału przenoszeni bywali do stanu mieszczan. A tym czasem Rządzący Senat dostrzegając w papierach oszukania, popełnianego ze strony kupców, dla uniknięcia opłaty pieniędzy procentowych, i ze strony mieszczan dla uniknięcia powinności rekruckiej, chociaż ukazem z d. 28 lutego 1809 i ponowił zalecenie, ażeby kupców, samowolnie oddalających się z miejsca swojego pobytu i niestawiających się w terminie dla opłaty gildyjskich pieniędzy, przenosić do stanu mieszczan; ale z tym dodatkiem, ażeby mających jakikolwiek w mieście majątek lub dostateczną porękę z gildy nie wykresłać; lecz użykiwać należące od ich kapitałów pieniądze z majątku lub z poręczników, nakładając przytym sztraf równający się rocznemu podatkowi mieszczańskiemu, zamiast którego manifestem 1811 r. z d. 16 maja i Opinii Rady Państwa, Naywyżey potwierdzonej dnia 27 marca 1812 roku rozkazano, pobierać penę po jednym procentie na miesiąc od płacących się od kupców podatków. Z taką odmianą zasadniczego prawidła zrodziła się nowa klasa ludzi, do wysledzenia majątku ich, ani do stanu kupieckiego, ani do zgromadzenia mieszczańskiego nienależąca; a razem też nowy rachunek niedopłaty, która wszakże przed wyjaśnieniem majątków kupieckich nie mogła być liczoną za rzeczywistą: bo tych kupców, u których nie okazywało się majątku, równającego się

kapitałowi gildyjnemu, podług tegoż Ukazu należało przenosić do liczby mieszczan, a następnie odmieniać poszukiwanie. Wyśledzenia tego rodzaju pociągały za sobą rozległą korespondencją, powiększając lub zmniejszając stopniami rachunek niedopłaty; a osoby, które takiemu poszukiwaniu podpadły do żadnego nienależąc stanu i nie biorąc na stan swój żadnych świadectw, musiałyby albo doświadczać ścieśnienia w swych handlach i przemysłach, albo przestępować prawne postanowienia, mieniać siebie w takim stanie, który im nie był właściwy. Niedogodności te rychło zwróciły na siebie uwagę Rządu, który skutkiem po surowych ale bezskutecznych środkach do uzyskania niedoimek procentowych, przez dziennik komitetu PP. Ministrów z dnia 19 października 1818 rozkazano przywrócić moc artykułom 52 i 58 urzędzenia miyńskiego z zastrzeżeniem, ażeby kupców, którzy nie oświadczyli kapitału w terminie, w następującym styczniu nieodmiennie wykreślać z gildy, a zapisywać do liczby mieszczan, nie pozwalając im prowadzić handlu kupieckiego. A że niektórzy kupcy w roku 1818 oddaleni nie mogli wiedzieć o wydaniu pomienionego prawa; przeto Rządzący Senat, na przedstawienie byłego Ministra Skarbu Ukazem z d. 26 czerwca 1819 wszystkim takim dozwolił oświadczyć swe kapitały na nowo, z obowiązkiem wniesienia procentów od początku roku i peny ustanowionej, ponawiając przy tym, ażeby na czas przyszły oświadczenie kapitałów czynione było bez odkładania w terminie naznaczonym. W następujących potem latach wielu z kupców przekładając, iż termin na oświadczenie kapitałów uchybiony przez nich został, ożęścią dla choroby, częścią dla dalekiego oddalenia się, albo przez zaniedbanie ich pełnomocników, podawali do Izb Skarbowych i do Ministerium Skarbu prośby o zostawienie ich w stanie kupieckim; przez wzgląd na to równie od Rządzącego Senatu, jak i od Ministerium Skarbu wychodziły niejednokrotne rezolucye względem policzenia takich uchybiających terminu na nowo do gildy, z uzyskaniem procentów i ustanowionej peny. Nakoniec z powodu podobnych prośb i przedstawień Izb Skarbowych w roku przeszłym, Minister Skarbu d. 18 czerwca tegoż roku, przedstawił komitetowi PP. Ministrów względem ich rozwiązania na teyże osnowie, a tym czasem środki te z natury swej nieoznaczone i mogą być tylko czasowemi wyjątkami od powszechnego prawa w Państwie. Zatem P. Minister Skarbu uważając z jednej strony, że dozwolenie oświadczenia kapitałów w niektórych zdarzeniach i po terminie połączone jest z pomnożeniem Skarbowego dochodu; a z drugiej że dobro wynikające z oznaczenia pewnego terminu byłoby umniejszone, jeżeliby osoby uchybiające tego terminu nie podlegały wyraźnemu dla siebie uzyskaniu, podaje ustanowić na czas przyszły prawidła następujące: 1) kupców którzy nie stawiają się w terminie prawnym do oświadczenia kapitałów i niewniosą pieniędzy procentowych, sposobem przepisany wykreślać z gild, a przenosić do mieszczan, ściśle na osnowie postanowienia komitetu PP. Ministrów z d. 19 października 1819 roku. 2) Lecz jeśli oni niezdolawszy oświadczyć kapitału, dla jakichkolwiek przyczyn, będą o to prosić w ciągu pierwszego trzeciału roku, takim dozwalać tego mają Izby Skarbowe i po terminie, nie żądając uwolnienia od zgromadzenia mieskiego, ale z uzyskaniem za pół roku podatków i powinności mieszczańskich; a od kapitału oświadczonego oprócz zwyczajnych procentów, czwartey jeszcze ich części zamiast peny; a razem o każdym takim zdarzeniu donosić ministerium skarbu. 3) Z resztą jak wolne przechodzenie z niższej gildy do wyższej tak i oświadczenie kapitałów przez mających na to prawo, przez rok cały, zostawić na terażniejszej osnowie. O czém Minister Skarbu przedstawia do potwierdzenia komitetu PP. Ministrów. Powtóre w wypisie z protokołu Komitetu PP. Ministrów z dnia 11 września 1823 i ósmego września 1824 roku na posiedzeniu dnia 11 września czytana była zapiska Ministra Skarbu

z d. 31 sierpnia z N. 3,567 (z departamentu różnych podatków i poborów), wciągniona do protokołu komitetu pod N. 1484 o kupcach, którzy nie oświadczyli w terminie oznaczonym kapitałów. Komitet, zgadzając się zupełnie z Opinią Ministra Skarbu, w przedstawieniu tém wyrażoną postanawiał: utwierdzić ją i wyjednać na to Naywyższe zezwolenie. Na sessyi d. 8 stycznia objawiono komitetowi, że CESARZ JEGOMOŚĆ na postanowienie komitetu zezwała. Komitet postanowił przesłać to do Ministra Skarbu dla wykonania w wypisie z protokołu. Rozkazali o tém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, które otrzymało Naywyższe zezwolenie dla podania do powszechney wiadomości, postać ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych, a dla należytego wykonania i do wszystkich Izb Skarbowych; również przez ukazy uwiadomić wszystkich PP. Ministrów, Wojennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów i dalszych naczelników Gubernii; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 13 marca 1824 r. (z Igo Departamentu).

ANGLIA.

Londyn dnia 30 marca.

(z *Gazety le Conservateur Impartial.*)

PARLAMENT.

Izba Niższa.

Na posiedzeniu parlamentu d. 26 czytano na wnioszek P. *Canninga* 3 raz projekt o handlu muryznami. P. *Mackintosh* przywoził tego pożytki w mowie, którą przerwał minister, zapowiadając, że członkowie izby parów oczekują czytania tego 3go projektu, w celu jego przyjęcia. P. *Mackintosh* odezwał się, iż jeśliby wiedział o tym wypadku, byłby zaniechał mówić. Przeczytano projekt po raz trzeci i przyjęto z tym warunkiem, podanym przez prokuratora jeneralnego, iż można było zgodzić się na ten projekt, odmienić lub odwołać przez akt wydany na terażniejszym posiedzeniu.

Sir John Newport podaje wniosek, mający za cel uchwalenie adresu do Króla, z prośbą, iżby N. Pan mianował kommissyą z poleceniem, aby powzięła wiadomość o stanie instrukcyi publiczney w Irlandyi, i o środkach uczynienia jey spólną wszystkim poddanym Króla, bez różnicy wyznań.

Sir John przekłada, iż katolicy składający sześć siódmych części ludności hojnie się przykładają do utrzymywania szkół publicznych, i że dzieci ich są od nich wyłączone przez fanatyzm i prozelityzm niecierpiący od nauczycieli ewangelickich. Minister stosunków zewnętrznych twierdzi, że rząd dostatecznie jest oświecony o stanie wychowania publicznego w Irlandyi, i że zajmie się planem nowej organizacyi. Gruntuje się on na zasadzie miłości chrześciańskiej, i obiecuje, iż pokolenia nowotak ewangelickie, jako i katolickie, spoglądać będą na siebie wzajemnie okiem przychylnem. Od kilku lat liczba szkół w Irlandyi podniosła się od 320 do 1,100, Minister kończy oświadczeniem, iż objaśnienia w tey mierze kommissyi proponowanej byłyby zawsze dobrze przyjętemi.

Podpisują się od kilku dni w mieście do adresu do Lorda-Mera, wzywając go, aby zwołał radę powszechną dla naradzenia się o prośbie przeciwno odnowieniu projektu o cudzoziemcach. Oto jest lista, osób wysłanych z królestwa na mocy tego aktu od 1go stycznia 1816 do 1go stycznia 1824. W r. 1817 Hrabia *Las-Casas* ze swoim synem. W r. 1818 Baron *Ebne*; jenerał *Gourgaud*; *Bernard Heyman*; *Colette Heymann*; P. *Lepage*; *Katarzyna Sablon*. W r. 1819 Ludwik *Chiguard*, *Wilhelm Graff*, *Aedlle Graff*; P. *Montholon*. W r. 1821, *Angelo Gentelini*, *Karol Schroeder*, *Julien Boulinot*, *Antoni Bonavista*. W r. 1823 Hrabia *Vito-Bettira de Wodopich*.

Londyn dnia 5 kwietnia

(z *Gazety Warszawskiej*)

Odebrane tu listy prywatne donoszą, iż 7400

działowy okręt hiszpański *Azya* i dwa inne statki wojenne, które niedawno wypłynęły z *Kadyzu*, są przeznaczone na ocean spokojny.

Król Jmé przybył dziś z *Windsor* do tutejszej stolicy.

Dochody nasze krajowe w zeszłym kwartale to jest, od d. 5 stycznia do 5 kwietnia, wynosiły 12 milionów 18411 f. s., a zatem blisko 2 miliony f. s.; więcej, niż w tymże samym kwartale roku z. 1823.

Odebrane tu gazety z *Demerary*, dochodzące do d. 15 lutego, wystawiają smutny stan tej osady. Ciągłe rozchodzą się odezwy zachęcające murzynów do buntu. Wojsko tameczne nie jest dostatecznym do zapewnienia spokojności.

HISZPANIA.

Madryt, dnia 30 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmé wyjechał z tutejszej stolicy do *Aranjuez*, wzięwszy z sobą jednego tylko ministra i naczelnika wydziału z każdego ministerium.

Dziś o godzinie 11 przed południem Hiszpani zajęli wszystkie strażę, gdzie stało wojsko francuzkie. Jedna część tego wojska wyszła z miasta, a druga zabawi jeszcze do 5 kwietnia, i uda się do wskazanych stanowisk. Bydź jednak może, iż pewny oddział pozostanie na osadzie. Zupełna spokojność panuje w tutejszej stolicy. Minister wojny ogłosił dwa postanowienia królewskie; pierwsze nakazuje, aby oficerowie wojska przeznaczonego do zamorskiej służby zwrócili patenta, z powodu nie dopełnionych warunków, pod któremi je otrzymali; drugie zaleca jeneralnym kapitanom, aby odebrali od oficerów patenta, które podczas rządu konstytucyjnego dostali.

Dnia 25 b. m. pochowano z wielką okazałością w kościele jezuitów zwłoki zamordowanego kanonika *Vinuesa*. Uwieszono 13 ludzi oskarżonych o zabicie jego.

Zdaje się, iż urządzenie względem ochotników rojalistowskich, które wzbudziło niechęć w stolicy i prowincjach, zostanie odmienionem, i rozbrojenie tego korpusu odłożonem będzie.

Jenerałowi porucznikowi *Ehawary* pozwolono tylko 24 godzin do opuszczenia *Madrytu*. Jenerał *Longa* utracił dowództwo w *Santander*, a następcą jego został brygadyer *Morena Echavari*; należał do zapalnych absolutystów, a *Longa* do umiarkowanych. Niewiadomo, dla czego popadli w niełaskę u Monarchy.

Stany nawarskie rozpoczęły swoje posiedzenia. Składają się ze 3 stanów, duchownego, szlacheckiego i miejskiego. Deputowani pierwszych stanów są albo dziedzicznymi, albo z urzędu swego mają prawo zasiadać, a trzeciego stanu są obieranymi przez władze municypalne. Obradują nie razem, lecz we właściwych stanach. Vice-Król Nawarry przewodniczy w nieobecności Monarchy, otwiera i zamyka posiedzenia, zatwierdza lub odrzuca postanowienie zgromadzenia. Słychać iż jedną z pierwszych czynności tych stanów będzie powszechne uzbrojenie mieszkańców prowincji dla zniszczenia wszelkiego rewolucyjnego zamachu. Zaciągający się do wojska dostaną na dzień 5 sous, oraz racyą, chleba, wina i mięsa.

Xiadz *Secada*, Proboszcz w *Lecamagna* otrzymał kanonią. On był pierwszym z duchownych, który się odważył opierać władzy stanów konstytucyjnych. Mimo rozkazu ogłoszenia nowej konstytucyi, spalił publicznie konstytucyą na ambonie, i zachęcał parafian do powstania.

Dzisiejsza gazeta tutejsza umieściła postanowienie Monarchy, wydane po wyjeździe jego do *Aranjuez*, względem traktatu zawartego w r. 1818 w *Paryżu*, którym rząd francuzki obowiązał się zapłacić 37 milionów fr. poddanym hiszpańskim za pretensye pochodzące z traktatu dnia 20 lipca 1814. Junta rozpoznawcza i obrachunkowa w *Madrycie*, rozpozna ważność tych pretensy, celem ostatecznego ułatwienia tej okoliczności; druga zaś Junta ma w ostatniej instancyi wyrokować względem decyzji pierwszej. Według 8 artykułu rze-

zonego postanowienia, pretensye za wełnę zabraną w *Burgos*, w skutku dekretów *Bonapartego* z d. 15 i 19 listopada 1808, a złożoną w *Bajonie*, mają bydź przyjętymi.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 25 marca

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Podróż NN. Cesarstwa Ichmość do Włoch zależeć będzie od politycznych okoliczności, a szczególniej od dalszego toku układów w *Stambule*.

W r. z. wydobyto w kopalniach czeskich 13,875 grzywień i 8 łotów srebra.

FRANCYA.

Paryż dnia 6 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Król Jmé wydał postanowienie, iż szkoły utrzymywane we Francyi przez katolików szkockich, mają zostawać pod większym, niż dotąd dozorem Rady oświecenia publicznego.

Izba Deputowanych.

Minister skarbu podając d. 4 b. m. projekt do prawa względem zmniejszenia prowizyi wieczystej z 5 na 3 od sta, miał mowę, w której rzekł: „Pomyślne okoliczności podniosły obliży wieczystej prowizyi do wysokiej ceny, w jakiej są teraz. Niektóre przyczyny tego zależą od nas, jako to: od rękojmi, jaką konstytucya nadaje, od punktualności, z jaką przyrzeczeń naszych dopełniamy, i od ciągłego umarzania długu. Utrzymamy te korzyści. Inne zaś przyczyny zależą od wypadków w ogólności. Przemijające przyczyny działają na nasz kredyt, i chociaż przemijają, zostawiają jednak dobroczynne skutki. Przemijającemi temi przyczynami nazywam podniesienie się ceny papierów skarbowych, z powodu ostatniej naszej pożyczki, środek użyty w kraju sąsiedzkim, dla zmniejszenia prowizyi od długu jego, pewny gatunek, (iż tak powiem) gorączki panującej we wszystkich miastach, gdzie się robią interesa pieniężne, a nakoniec zapal wydawania pieniędzy na pożyczkę, który od niejakiego czasu czyni każdemu, kto chce, łatwość zaciągnięcia pożyczki. Jakkolwiek są te przyczyny, obliży nasze wieczystej prowizyi, przewyższyły cenę nominalną, i podniosłyby się do 110 a nawet 115, gdyby rząd niewyjaśnił szczerze zamiarów swoich. „W dalszym ciągu wystawił minister szkodliwość podnoszenia się ceny papierów skarbowych dla tych, którzy płacą podatki i dla handlu w ogólności.“ Wieczysty ten dług (rzekł dalej minister) wynosi 197 milionów 14,892 franków prowizyi po 5 od sta. Z tej ilości trzeba odtrącić 57 milionów, należących do publicznych instytucyj; pozostanie więc 140 milionów, które z prowizyi 5 od sta, zamieniając na 3 od sta, zmniejszą się do 112 milionów.

Dnia 7. Liberaliści w izbie Deputowanych bardzo słabe przytaczali dowody przeciw wyborom, i przestawali na ogólnych deklamacyach *Panów Girardin, Mechin, i Perrier*, którym słuszenie zarzucano, iż same tylko protestacye podają, a ledwo jeden z protestujących się poszedł drogą prawa, w celu pociągnięcia władz do sądu za podstępny przy wyborach, a zeznanie w tej mierze są niedokładne. Liczne zatem tak nazwane czyny, umieszczone w Dziennikach liberalnych, muszą bydź zmyślone, gdyż ich Deputowani liberalni nie poparli i cały hałas rozszedł się jak dym, dowodząc bezsilności tego stronnictwa. Okoliczności przytoczone przeciw wyborowi *P. Benjamin Constant*, podają ważność tego wyboru w powątpiewanie, czego nawet stronnicy jego nie tają.

Dnia 9. Król Jmé wyrokiem swoim d. 7 b. m. wydanym, przebaczył zupełnie 18tu wspólnikom *Bertona*, skazanym na karę poprawczą.

Wozora *Monsieur* dał uroczyste ministrom hrabiemu *Villele* i vice hrabiemu *Chateaubriand* order złotego runa, którym ich Król Jmé hiszpański zaszczycił raczył.

Margrabia *Caraman* poseł nasz przy dworze

cesarsko-austryackim wyjedzie wkrótce napowrót do Wiednia. Hrabia *Guilleminot*, którego dotąd słabosc zdrowia zatrzymała w tutejszey stolicy, uda się wkrótce do *Tulonu*, z kąd popłynie do *Szamburu*, gdzie urząd posła naszego piastować będzie.

O b r a d y I z b.

I z b a P a r ó w

Dnia 5 b. m. Minister spraw wewnętrznych podał projekt do prawa względem siedmioletności izby Deputowanych, obejmujący jeden tylko następujący artykuł: „Terazniejsza Izba Deputowanych, i wszystkie następne, składać się odtąd będą z nowych zupełnie członków. Trwać mają ciągle przez lat 7, rachując od dnia postanowienia, nakazującego pierwsze ich zwołanie, chyba gdyby je czasem Król rozpuścił.“ Po czém kanclerz minister sprawiedliwości i minister wojny, podali 3 inne projekta do prawa, które z powyższym projektem odesłano do biur dla roztrząszenia. Jeden z tych projektów polega się do ukarania przestępstw popełnionych w kościele. Kradzież kościoła ma być karana stosownem więzieniem z użyciem do robot, a zniewaga kościoła, bez popełnienia innego gwałtu, trzynięciem więzieniem i karą pieniężną 500 franków; dotąd zaś zniewaga ta ścigała karę jednorocznego więzienia i 200 franków. Złośliwe psucie statuy, obrazów, i innych poświęconych rzeczy religii w kościele, ma być w miarę okoliczności ukarane więzieniem od pół roku do lat 5, tudzież karą pieniężną od 200 do 5000 fran.

I z b a D e p u t o w a n y c h

Na sessyi d. 5 b. m. uznano ważność wyboru *P. Bergerin*, obranego deputowanym na zgromadzeniu obwodowem w *Brest* w departamencie *Finistère*, gdzie się *P. Keratry*, liberalista nie utrzymał, chociaż *Baron Mechin* czynił różne w tej mierze zarzuty. *P. Devaux* i Hrabia *Girardin* usiłowali: aby protestacją przeciwko wspomnianemu wyborowi odesłano jeszcze raz pod roztrząszenie bióra, lecz tego nie dokazali. *Baron Mechin* nie był obecny dla słabosci zdrowia, a lubo prosił na piśmie, aby izba wstrzymała uznanie *P. Bergerin*, nie to jednak niepomogło. Minister skarbu oprócz zmniejszenia wieczystey prowizyi, podał rachunek wydatków krajowych w r. 1825, oraz budżet na r. 1825. W roku etatowym 1822 dochody wynosiły 991 milionów 892 832 franków a zatem 50 kilka milionów więcej, niż z początku były rachowane; wydatków zaś było 949 milionów 174,982 franków, a zatem także przeszło 21 milionów więcej, niż z początku rachowano; po odtrąceniu więc wydatków zostało w skarbie 42 milionów 717,900 frank.; w roku etatowym 1823 było ogólnego dochodu 1,311 ml. 909 663 frank. a wydatku 1,144 milion. 601, 671 frank.; okazała się zatem przewyżka wydatku nad przychód ilością 32 milion. 681,988 frank. W budżecie na rok 1825 żądają ministrowie 898 milion. 933,181 frank. a zatem o 3 miliony 79, 594 frank., więcej, niż w r. bieżącym; dochody zaś rachują 899 milion. 510 383 frank. A zatem 557 203 nad wydatki. Minister wojny *Baron Damas* podał projekt do prawa względem powiększenia funduszu na pensye wojskowym.

Dnia 6 b. m. *P. Benaist*, kommisarz królewski podał 7 projektów do prawa względem niestających podatków. Jeden z nich był względem monopolium tabaki i tytoniu, które kończy się z rokiem 1824, a ma być przedłużone do 1 stycznia 1838. Żądanie to sprawiło wieknie poruszenie w izbie.

Dnia 7 b. m. nie było publiczney sessyi, lecz w różnych biurach izby roztrząsano podane projekta do praw, a mianowicie projekt względem zmniejszenia wieczystey prowizyi. Zajęła się także wybo-rem *P. Benjamin Constant*.

P R U S S Y.

Berlin dnia 15 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

W skutek prawa z d. 5 stycznia r. z. względem urzędzenia stanów prowincjonalnych Monarchii naszej, Król Jmć raczył d. 27 z. m. wydać oddzielne przepisy, tyczące się składu stanów Xięstwa saskiego, Hrabstwa *Glatz*, Margrabstwa wyższej *Luzacyi* i prowincyi saskiej.

W z o c h y.

Gazeta warszawska zawiera od granic włoskich pod dniem 2 kwietnia co następuje: Listy z *Korfu* potwierdzają wiadomość, iż twierdza *Coron* poddała się d. 18 lutego grekom, którzy także przy pomocy inżynierów angielskich zdobyli zewnętrzne szanse *Lepantu*.

W I A D O M O Ś C I R O Z M A I T E.

Jak małe postępy czyni przemysł w królestwie Neapolitańskim, przekonać się można z następnego artykułu umieszczonego w tutejszey gazecie: „Jeśli to prawda, iż ziemia jest pierwszym źródłem wszystkich bogactw, równie także jest prawdą, iż bogactwa te przemysłem ludzkim utrzymywane i powiększone być powinny. Kraj nasz jest dosyć urodzajny; lecz spoczywamy na żniwey jego ziemi. Liczne a potrzebne płody przemysłu sprowadzamy zza granicy. I dla tego, *P. Sava*, który zakłada rękodzielnią kapeluszków, godzien jest największey pochwały. Monarcha widzi z radością powstającą tę fabrykę, a *P. Sava* otrzymał już dowody hojności jego, i wszyscy ministrowie przykładają się do wzrostu tej fabryki. Ze zaś przedsiębiorcy brakowało szczególnie robotników, dano mu więc młodych ludzi, którzy się w szkole publiczney uczyli rozmaitych rzemieślni, i przeznaczono mu więźniów, którzy się w więzieniu policyjnym znajdują.“

Handel wyrobów bawełnianych w Anglii dziwnym sposobem powiększa się. Oprócz fabryk niedawno wystawionych, mają jeszcze być założone nowe przed wrześniem r. b. a to na 750 000 kołowrotek, które rocznie będą mogły wydać 15 milionów funtów przędzy. U rządzenia do tkania inną biorą postać. Warsztaty mechaniczne pomnażają się ciągle i twierdzą, iż przez dotąd używane oszczędza 100,000 tkaczy.

Założona budowa na bibliotekę po zmarłym Królu idzie z pośpiechem. Długość oney wynosi 300 stop, a wysokość 70. Będzie miała tylko jedno piętro nadpoziomem, pokoje będą 30 stop wysokie. Gdy zostanie ukończoną, rozebrana będzie część starego gmachu muzeum, a gdy będą gotowe szafy na książki, cały ów gmach zniesiony zostanie. Terazniejsza budowa tworzy ma tylko skrzydło nowego muzeum, którego czoło otwarte będzie na ulicę, z pięknym dziedzińcem, kratą zamkniętym.

W *Londynie* zamyślają pod szerokimi ulicami stolicy wykopać podziemne drogi, na podobieństwo rzymskich kloak, ku założeniu rur wodę i gaz prowadzących, aby przez to zapobiedz częstemu zrywaniu bruku dla ich naprawiania.

Słychać, iż bankierowie angielscy wydali lub wydadzą, w roku bieżącym, 38 milionów f. s. na pożyczki zagraniczne.

Arcy-Biskup tuluzki, którego wiadomy list pasterski postanowieniem królewskiem uchylony został, wydał teraz nowy, w którym dziękuje niebu za monarchiczny wypadek wyborów.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 15 kwietnia rubel srebrny 3 rub. 80 kop., dukat nowy 11 rub. 72 kop., stary 11 rub. 58 kop., imperyal 36 r. 90 kopiejek.

Obszewacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w dowiei
	dnia 15 god. 2 wiecz.	27 cal. 10,7 lin.	+ 12 stopni.	Północny	Pogoda.
	dnia 16 god. 5 z rana	27 — 10,6 —	+ 6 — —	Południowy.	Pochmurno

Wilno dnia 16 Kwietnia o. s. 1824 Roku.

Mińskie Towarzystwo Dobroczynności.

Towarzystwo niniejsze, z osób stanu Obywatelskiego, Duchownego złożone, od początku zawiązku swego wspieranym będąc przez osoby różnego stanu, płci i wyznania, ma za chlubę, dziś szczyścić się, iż ma w gronie swem Vice-Prezesem JW. Mińskiego Gubernińskiego Marszałka i Komandora Leona Gólock Osztorpa, który chwalebny swych poprzedników ś. p. Stanisława Wańkowicza Gubern. Marszałka i Kawalera, JW. Mińskiego Wojennego Gubernatora Jenerał majora i Kawalera Gabryela Ihnatjewa, i b. Mińskiego Gubernińskiego Marszałka Konsyliarza stanu i Kawalera Michała Zenowicza udawszy się śladem, równo z momentem wezwania siebie na stopień Vice-Prezesa przez Towarzystwo, chęcią wrodzoną o ulepszenie bytu nieszczęśliwych, zająwszy się wspólnie z Towarzystwem troskliwością niespracowanej swej usilności, w pomnożeniu zasiłków na utrzymanie nieszczęśliwych, przytułek w szpitalu znajdujących, a do 60 osób wynoszących, okazał dowód. Jego to naśladowaniem zajęci Obywatele Gubernii Mińskiej, naprzód w czasie karnawału, redutę, a później dnia 12 marca podczas kontraktów Mińskich dawany Koncert, licznym zebraniem się uświetnili. Z jakowych dwóch odbytych na dochód szpitala Maryańskiego, ku zadowoleniu Publiczności zabaw, Towarzystwo odniosłszy nie mało ważne dla nieszczęśliwych wsparcie, niemoże zataić osób tych, które szczególnie do tego się przyczyniły; składa przeto Towarzystwo w imieniu nieszczęśliwych, którzy znaleźli i znachodzą przytułek w szpitalu, pozyskali pierwsze zdrowie lub wsparcie; JW. Mińskiej Gubernińskiej Granicznej Prezydentowej Niezabytowskiej i JW. Ludwice Osztorpównie Gubernińskiej Marszałkównie, w d. 12 marca wydającym wokalny na fortepianie Koncert, również niemoże Towarzystwo nie oświadczyć W. Ignacemu Rentowi wdzięczności, który w dniu na Koncert przeznaczonym, do Mińska przybywszy, chętnie poświęcił swoją pomoc ku dobru nieszczęśliwych ak kompaniując, po czem grał własnej swej roboty polonez. W tej kolei Towarzystwo zaszczytem dla siebie poczytuje, udzielić Publiczności wiadomość ile otrzymało z różnych źródeł od dnia 1 gbra 1823 roku do 1 apryla idącego roku, ku dopełnieniu swym zamiarom, dążącym do wsparcia cierpiącej ludzkości, jakoto: od JO. Xiążęcia Franciszka Radziwiłła i Kawalera srebr. kop. 20, Michała Treysa r. s. 5. Xiędza Korwela r. s. 2. Sęd. Rauschninga r. s. 6. JW. Officiála Kamińskiego r. s. 5. JW. Sowietnikowey Sniłkowey r. s. 3. JW. Mińskiego Gimnazyum Dyrektora Kawalera Kanorowskiego w xiędze jałmużny przez niego się utrzymującej r. s. 5. W. Sędziego Jodki r. 1 k. 50 s. Xiędza Lettowicza r. s. 1. W. Proff. Legatowicza k. 15. W. Józefa Kotowicza k. s. 50. i Rusieckiego k. s. 90. W. Hłaski z xięgi jałmużnej r. s. 8 k. 50. W. Daniela Hintemburga r. s. 1. Z Reduty r. s. 79 k. 90. Z koncertu r. s. 285 k. 25, od

JW. Miń. Gubernatora Gieczewicza łosiow dwa, z których jeden wyprzedany oprócz skóry przyniosł r. s. 16 k. 30, drugi zamieniony na woła. Z wypuszczonych w loteryą, dwóch tabakierek, rożka i dwóch par sprzążek, po zwrócenie sprzążek r. s. 4 k. 75, z Mińskiego Rzymińskiego Konsystorza i Sądu Głogo 2 Departamentu r. 12 k. 35, z sessyi Dworzaństwa Gubernii Mińskiej r. s. 19 $\frac{1}{2}$, składki na sessyi Komitetu Towarzystwa r. 1 k. 95. Za wyprzedaż ogrodniń r. s. 8 k. 40, z karboń w kaplicy szpitalnej r. s. 11 k. 16 $\frac{1}{2}$, od członków honorowych Towarzystwa Dobroczynności, JW. Graf Karol Czapski b. Marszałek r. s. 30, WW. Wiń. Hryniewski. r. s. 12 tudzież JW. Woyska Wctwa Miń. Chmarzyni-honorowey Damy r. s. 15, od osoby niewiadomey r. s. 15, czynszu z placu r. s. 1, z dnia otwarcia wanien i lazni od 2 do 3 Xbra w szpitalu r. s. 14 k. $\frac{1}{2}$, procentu z banku St. Petersburgskiego od summy JW. Metropolity Siostrzeńcewicza Bohusz r. s. 13 k. 17 $\frac{1}{2}$, od JW. Wincentego Bohdanowicza Podkom. Ptu Wiley. annuaty żyta beczek 2, jęczmienia beczka 1, owsa becz. 3, krow 2, masła fasek 2. JW. Antoni Niemorszański, żyta becz. 2 $\frac{1}{2}$, JW. Pruszyńskiej żyta ośmin 2, W. Szabaniewskiego pszenicy ośmin 2 $\frac{1}{2}$, od W. Prezydenta Bucewicza żyta ośmin 5, od JW. Szemeszowey żyta becz. 1, kartofli 5, Przesmyckiego żyta becz. 1, JW. Felicjana Niemorszańskiego żyta $\frac{1}{8}$, od W. Szambelana Przesieckiego krup jęczmiennych $\frac{1}{8}$, W. Sędziego Jodki krup owsianych 12 garcy, W. Okulicza Sędziego Granicz. żyta becz. 1, X. Przeora Dom. Kotowicza żyta becz. 2, W. Pisarza Kotowicza żyta $\frac{1}{8}$, jęczmienia $\frac{1}{8}$, krup owsianych 8 garcy, NN. żyta $\frac{1}{8}$, pierza funtów 20, JW. Kurkudzewicza żyta $\frac{1}{8}$, JW. Sniłkowey Sowietnikowey krup ows. 2 garce, jęczmienia 2, masła gar. 4, żyta becz. 1, JW. Półkownikowey Jelskiej żyta becz. 1. krup perłowych $\frac{1}{8}$, kartofli becz. 1, masła faska 1, JW. Marszałka Melchiora Wołodkowicza krup ows. $\frac{1}{8}$, garcy 15, jęczmiennych $\frac{1}{8}$, garc. 13, Xiędza Korwela ows. 11 gar. jęcz. 8 gar. XX. Bernardynow Miń. żyta $\frac{1}{8}$, od W. Pisarzewey Wierzbickiej ciele jedno, skurka przedana zł. 5, JW. Kapitan Ciechanowiecki warsztat tkaczowski, W. Charzowskiego poduszek 2, koszul 2, kołdro i szlafrok. W. Piaseckiej tuwalnie na ołtarz, W. Zielonkowey blaszanych wazonow na ołtarz 2, kutasow 12. Po zmarłej Wańkowiczównie szlafroczek 1, chustek 2 kapturek, kaftanik płocienny, ponczoch par 7, od W. Przeoryszy Z. S. B. szkarpetek par 8. Do dalszego zaś prowadzenia murów szpitalu Mińskiego Towarzystwa Dobroczynności JW. Smigelska tarcic kop 1, JW. b. Marszałek Kawaler Hil. Chmara belek kop. 1, X. Korwel Pleban Lohoyksi wapny becz. 20.

Deputacya Mińskiego Towarzystwa Dobroczynności, dopełniając jakowy rachunek przed obywatelstwem teyże gubernii, od którego dotąd nieszczędne pozyskiwały się na rzecz nieszczęśliwych ofiary, ma pełną nadzieję, że następny byt tegoż szpitalu hojną ręką obywa-

teli utrwalonym i do stopnia świętego doprowadzonym zostanie. W rozrządach każdodziennych ekonomicznych dośledziwszy Deputacja towarzystwa, że zajmujący się gospodarstwem w domu szpitala Maryańskiego uprzedni dozorczy biorąc na expens z deputacyi pieniądze, wydawali od siebie do opłaty przez deputacyą karty; aby więc nadal nikt z mieszkańców mieyskich, ani kredytów dla dozorców szpitala nierobił, ani też kart lub assygnat bez podpisu Członków deputacyi od tychże dozorców niebrał, za jakowemi żadna nie nastąpi satysfakcyja, deputacya zastrzega. Dnia 30 marca 1824 roku.

Gabryel Holtz Medyko-Chirurg, Prezydent Deputacyi Mińskiego Towarzystwa Dobroczynności.

Józef Baszyński Sekretarz.

Z Krzemieńca

(artykuł przysłany).

Dnia 1 lutego r. b. zesła z tego świata Aniela z Sobińskich Rosieńkiewiczowa, przełożona instytutu Panien przy Lyc. Woł. w Krzemieńcu. Pierwsza to była Polka, która odważyła się założyć szkołę płci żeńskiej, na pewnych zasadach, zgodnych z ustawami powszechnego oświecenia, i poddać się rządowi szkoły wyższej we wszelkich względach. Pierwsza ona odważyła się na to trudne dzieło i pierwsza dokonała go ze szczęśliwym skutkiem. Ocenił ś. p. Tadeusz Czacki te znakomite przymioty, i z prawdziwą pociechą swego o-

cowskiego serca; upoważnił naczelnickę, tak godną powszechnego szacunku i zaufania. Od r. 1810 powstawszy szkoła Rosieńkiewiczowej, stała się wzorem w kraju tego gatunku instytutów. Rodzice i Opiekunowie z zaufaniem powierzali jej swoje nadzieje, i z wdzięcznością odbierali z jej rąk uformowane obywatelki.

Nieoddzielne od tego obowiązku trudy i zmartwienia przez lat czternaście osłabiły jej zdrowie zupełnie. Po kilkunastodniowej ciężkiej chorobie, skończyła dni swoje, jak dobra chrześcijanka, dobra obywatelka i najlepsza matka. Poświęcając się całkiem dobru swych dzieci, zostawiła im w puściźnie, zasłużone u Obywatelstwa tych gubernij, szacunek, wdzięczność i sławę.

Nie przestając na zaszczepianiu w młode obywatelki cnót i obowiązków im właściwych, radą i własnym przykładem, wypracowała jeszcze i pisemko, którego prawidła z długiego doświadczenia i własnych przymiotów wyczerpnęła. Jej moralną naukę dla młodych pańienek, czytając każda matka, znajdzie najzdrowsze rady w prowadzeniu swych córek, każda dziewica niemylną drogę stania się dobrą chrześcijanką, matką i obywatelką.

Przed założeniem instytutu w Krzemieńcu ś. p. Rosieńkiewiczowa zajmowała się w domu Hr. Chodkiewiczów wychowaniem ich córki, dzisiejszej Hr. Osolińskiej, wlewając w jej serce pierwsze zasady miłości Boga, rodziców, i cnót jej płci właściwych.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora:
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler;

w Drukarni Redakcyi.

1. Adwokat Sądu Głogo Gubernii Litewsko-Wileńskiej, Dominik Szklennik, w roku 1814 został zamowiony przez Pułkownika i Kawalera Grafa Maurycego de Laiser do prawnych jego interessów i umocowany przez plenipotencyą, lecz żadnych na wydatki prawne nie miał zostawionych pieniędzy; po czem też Graf de Laiser z Armiją Rosyyską wyszedł za granicę, z kąd dwóma tylko listami z miasta Nancy przed końcem roku 1816 zgłosił się; od tej zaś daty Adwokat Szklennik żadney dotąd nie odebrał odezwy, następnie sprawa po exdywizyi dóbr Soł byłego pisarza Ziems. Oszmians. Stanisława Poźniaka w porządku apellacyi w Sądzie Głogo Wilens. Departamentu Wremiennego przypadła, w której Adwokat Szklennik utrzymywał obronę, i po Dekrecie roku 1819 xbra 22 dnia zapadłym, założył apellacyą; po uchyleniu której przeniósł skargę, a w rozwiązaniu oney Rządzący Senat Ukazem roku 1823 marca 16 dnia dozwoił apellacyi z warunkiem, aby zakład apellacyyny był złożony, na takowy przeto z własnych pieniędzy rubli assygn. 200 za Grafa de Laiser zastąpił, oraz za użyty w Rządzącym Senacie w mieyscu herbowego prosty papier, assygnacyami i miedzią rubli 96 oraz dalsze wydatki opłacił, lecz odjąd od Grafa de Laiser nie odbiera żadney o-

dezwy, jak oraz gdzie się znajduje i o tém nie ma wiadomości, sam też zastępować dalsze wydatki nie jest w możności; gdy niemniej zbliża się druga sprawa po exdywizyi funduszu, w stopniu apellacyi, Sławińskich, w Sądzie Gł. Wilen. będąca; a której dla niemienia na wydatki prawne żadnych zostawionych pieniędzy, odbywać i własnym funduszem zastępować niemoże, zatym zmuszony zrzekać się plenipotencyi, i ztąd wzywa Grafa de Laiser, ażeby sam, lub przez nowo umocowanego plenipotentą, tak w przenosie apellacyi z Pisarzem Pozniakiem do Rządzącego Senatu, jako w drugiej sprawie po exdywizyi Sławińskich w Sądzie Gł. Wileńs. Departamentu Wremiennego działał; oczem przez ninieyszą publikatę na mocy pozwolenia Sądu Głogo Wileńs. Departamentu Wremiennego, do Gazet Sankt-Petersburskich, i Kuryera Litgo, podaną, obwieszcza, i takowe objawienie podpisuje. Dat roku 1824 marca 29 dnia.

Dominik Szklennik Sądu Głogo. Lit. Wileńs. Adwokat.

Wolno drukować Głogo Sądu Gubernii Wileńskiej Assessor Józef Puzyna.

A r e n d a d o m u.

1 W domie JW. Pułkownikowej Bender-

skiej pod N. 1259 wraz z ostra bramą znajdujące się kilka apartamentów umeblowanych z kuchniami angielskimi i dalszemi wygodami, do zaarędownia, oraz koni 5 podobnej sobą mąci z uprzężą. Życzący najać lub koni nabyć dla widzenia i ceny w każdym czasie naydą w tymże domie Plenipotenta Drabowicza.

1. Sąd inekwitacyjny Dekretem Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, na usatysfakcyonowanie istotnych JW. Wincentego Iwanowicza b. vice Marszałka Rosieńskiego kredytorów naznaczony, po ułatwieniu wszelkich przez Sąd Gł. zleconych czynności, wzięwszy do namowy całą sprawę, że w niej oczewisty wyrok w dobrach Goniprowie w pcie Rosieńskim sytuowanych, ogłaszać będzie d. 20 kwietnia 1824 r., wchodzące do tej sprawy strony niniejszą awizacją zawiadamia.

Prezydent Grodz. Trocki i Sąd. Inekwitacyjnego Wincenty Elsner.

Prezes Grodu Zawil. Ignacy Chodźko.

Pisarz Ziem. ptu Troc. Adam Strawiński

1 W Kamienicy XX. Dominikanów Wileń. na ulicy Dominikańskiej prosto domu zeszłego architekta Szulca położoney, znajdując się do przedania za cenę przystępną koczwarszawski ponsowym sukniem wybity w naynowszym guście jeszcze niejeżdżony, i kareta fabryki Wileńskiej podużywana. Ktoby życzył widzieć takowe pojazdy lub się o ich cenie dowiedzieć, raczy się udać do W. Lipińskiego tenatora kamienicy, mieszkającego na dole od ulicy w domie JW. Generałowey Fityngofowey.

1. Scheda z exdywizyi Parafianowa jest do przedania, chący ją nabydź, raczy się udać do Professora Spitznagla w Wilnie.

Roku 1824 mca apryla 16 dnia. Redakcyja może umieścić do Gazety Kuryera Lit. poświadcza. Michał Sawicki Prezydent Ziemski Ptu Wileńskiego.

Exdywizya.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Wieżkach Gubernii Grodzieskiej powiecie Prużańskim położonych odbywający się, i Dekretem Remmissyiny Sąd Głównego 2go Departamentu Grodzieskiego dla rozdziału funduszów Ziemnych zeszłego Michała Ordya Marszałka Kobryńskiego, i żyjącej jego żony Józefiny Ordowey przeznaczony, dostrzegając w czynnościach swoich, że powoływani kredytorowie dla otrzymania Remmissy i wyrażeni w Dekrecie, mianowicie WW. Ludwika Sienkowska w terażniejszym zamęściu Spinkowa, Katarzyna Platonowa Pułkownikowa, Anna Ołow Kommissyonerowa, Tadeusz Dmóchowski Deputat Wywodowy Pinski, Ludwik Rode Metr, Starozanni Zuś rzeźnik z miasteczka Dorohiczyna, Orho Welwelowicz mieszkaniec z miasteczka Dywina, Jankiel arendarz Ossowiacki i Beyla Abramowiczowa wdowa mieszkająca w Woławlu, dotąd z pretensjami swymi do Sądu niniejszego niejawili się, a mogą jeszcze lędz i dalsi kredytorowie lub pretensorowie do majątku JWW. Ordów mający należności swoje, przeto ażeby powyżey wyrażone osoby i dalsi jeśli znajdują się, w ostatecznym terminie dnia 21 miesiąca apryla te-

rażniejszego roku, sami przez siebie lub przez umocowanych prawnie plenipotentów z dowodami do dóbr Wieżek przybyli, z ostrzeżeniem utraty swoich pretensyi, przez Gazetę Kuryera Litewskiego obwieścić trzykrotnym podaniem, postanawia. Działo się na sessyi w dobrach Wieżkach dnia 24 marca 1824 roku.

Faustyn Witwicki Prezydent Exdwizor.
Paweł Roszczyc b. Sędzia Graniczny Gubernski Grodzien. Exdywizor.

Alexander Buchowiecki b. Sędzia Gran.
ptu K. Exdywizor. Rejent Piotr Gronostajski.

Ogłoszenie.

3. Podaje się do powszechney wiadomości, że w Izbie Skarbowey Litewsko-Grodzińskiej odbywać się będą targi na oddanie w czteroletnią arędę dochodu z mostu i promu w mieście Grodnie na rzece Niemnie znajdujących się w terminach, pierwszym 7, drugim 14 julii, a trzecim i ostatecznym 4 augusta terażniejszego 1824 roku. Ktoby więc życzył utrzymywać arędą wyż wzmienioną dochód zechce się jawić do Izby Skarbowey Grodzieskiej na oznaczone terminy do targow z odpowiednią prawną kaucyą.

Radca Antoni Szymanclewicz.

Kollegialny Regestrator Malczewski.

Uwiedomienie.

3. Szkoła Mechaniki Teoryczney i praktyczney przy Lyceum Wołyńskiem zaprowadzona jest nietylko dla usposobienia Uczniów, ciągle w tej Szkole w mechanice i w robotach ciesielstwa, stolarstwa, slusarstwa, kowalstwa, w toczeniu drzewa, w odlewaniu i toczeniu metalów, w rysunkach machin i budów ćwiczących się; lecz nadto dla przewodniczenia i okazywania wzorów innym praktycznym mechanikom i rzemieślnikom, trudniącym się w kraju robieniem machin narzędzi ekonomicznych.

W tym celu machiny i modele machin, mianowicie gospodarskich, oraz rozmaitych budów zrobione w roku terażniejszym szkolnym przez Uczniów szkoły mechaniki, wystawione będą na oglądanie w sali Lyceum zwanej fizyczną, w czasie następujących Świąt Wielkonocnych dnia 9, 10, 11, i 12 kwietnia, tudzież w czasie Zielonych Świąt dnia 25, 26, 27 maja r. b.

Maystrowie i Uczniowie tej szkoły pod przewodnictwem nauczyciela mechaniki i architektury, okazywać będą w tych dniach z rana od godziny 8 do 12, po południu zaś od godziny 3 do 6 osobom żądającym objaśnień, skład machin i narzędzi na machinach i modelach wystawionych, informując gospodarzy i rzemieślników we wszelkich szczegółach tak do robienia jak do poprawienia narzędzi i machin.

Wystawione także na widok robione przez Uczniów téj szkoły pierwiastki czyli organa machin i ich zastosowanie do różnego użycia tak osobno, jakoteż wchodzących w skład machin, tłumaczone bydź mają.

Otworzony przy tém będzie w te dni do oglądania gabinet modelów i machin dawniey w téj szkole wyrobionych, lub zza granicy sprowadzonych.

Na weyście do tego gabinetu osobne wydawane będą bilety od rządcy szkoły mechaniki. Dyrektor Liceum Wołyń. A. J. Lewicki.

O g ł o s z e n i a.

2. Na skutek Ukazu z Rządu Gubernińskiego Lit. Wileńskiego w dniu 20m przeszłego miesiąca marca za Nrem 10,001m do Rady Miejskiej Wileńskiej wyszłego; dóm Reysera w mieście Wilnie pod Nrem 262m położony, wypuszcza się przez publiczną licytacją w jednoroczną arędowną tenetę od dnia 25go apryla roku idącego 1824; do jakowej licytacji Rada Miejska naznaczywszy trzy terminy pierwszy dnia 16go drugi dnia 17go i trzeci dnia 18go tegoż miesiąca apryla, przez niniejsze ogłoszenie w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczające się wszystkich życzących zaarędować ony wzywa i zaprasza, ażeby w oznaczonych terminach do Rady na Ratusz na licytacją z dostatecznymi dowodami na pewność dotrzymania wydać się mającego kontraktu przybywać raczyli. Dat w Wilnie roku 1824 miesiąca apryla 10 dnia.

Jan Buksza P.B.M.W.

Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

L i c y t a c y a.

3 Na skutek Dekretu Magistratu Wileńskiego przeznaczony administrator domu obywateli Wileń. Samsonowiczow za ostrą bramą pod N. 1280 położonego, W. Maciey Pawłowski Kapitan b. W. Pol., zawiadamia przez niniejszą awizacją, że takowy dom w dniach 15, 18 i 20 terazń. mca apryla z publicznej licytacji w arędę wypuszczać się będzie. Życzący zatem zaarędować ony sobie, raczy w terminach oznaczonych do tegoż domu zgłosić się. Datt 1824 apryla 9 dnia.

Maciey Pawłowski.

Wolno zamieścić w Kuryerze Litewskim Daniel Wener R.M.W.

2. W Kamienicy WW. Stachowskich, Ray nazwaney, leżącey na ulicy niemieckiej przeciw Ratusza, są pokoje wygodne do najęcia i sklepy na handel, ktoby one zechciał nająć zgłosić się raczy do posesorki w tym domie na dole mieszkającey.

Wolno drukować w Kuryerze Lit. Marcin Straus R. M. W.

3 W Sądzie Ziemskim Powiatu Brasławskiego na mocy Dekretu Remissynego Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu roku 1822 maja 6 dnia ferowanego, Sprawa successorów zeszłego Nadwornego Sowiwnika Teodora Waltera z debitorami i kredytorami od dnia 25 marca roku idącego rozpoczęta została, już po załatwionych dyllacyach zbliżona ku rozpoznaniu ostatecznemu; i że w ostatnich dniach miesiąca apryla będzie wziętą do namowy, za tym Sąd postanowił tę awizacją pomieścić do Kuryera Litewskiego dla dogodności stronom; iżby każdy mógł być zawiadomionym o takowym zamiarze, i żeby strony w późniejszym czasie prośbami, oraz po zamknięciu izby submissyami Sąd nieustrudniały, jak równie, że będzie na niestawiających zapisana ammissya, w tym czyni się ostrzeżenie.

Prezydent Sąd. Ziem. Brasł. Masłowski.

Sędzia Sądow Ziem. Brasł. Adam Klott.

Sędzia Ziem. Brasł. Michał Hryncewicz.

Felicyan Alexandrowicz Ziem. Brasł. Reg.

W e z z w a n i e.

2. Niżej podpisana Basia Levenszternowa Kupcowa Wileńska będąc w jedney połowie ze stopnia naturalnego spadku po zeszłym oycu moim Izaakowi Judelowiczu Hopfenie, i stryju Orelu Hopfenie, oraz bracie stryjecznym Abramie Sztajmanie Zegarmistrzu i Obywatelu Wilkomir., w drugiej zaś ze skutkow prawa przedaznego od siostry rodzoney Rochli Lindeblitowej, i jej córki Estery Royny Leyzerowej Hirschowiczowej dnia 8 junii 1825 r. wydanego eorundem w Magistracie Wileń. przyznanego, a dnia 14 tegoż roku i miesiąca do Akt Ratusza Wilkomier. wprowadzonego, i intromissją upoważnionego, niekwestynowaną dziedziczką domu murowanego w Mieście Wilkomierzu położenie mającego, z powodu że w prawie przedaznym ewikoya do trzech lat zakreślona, przeto niżej podpisana dla bezpieczeństwa swego wzywa wszystkich pretensorow tak oycy mego jako też i siostry, aby w narychlejszym czasie stosunki swe raczyli przy złożeniu prawnych dowodow u niżej podpisanej objawiać. Wilno r. 1824 marca 20 d. Basia Levensternowa.

Wolno zamieścić trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego. Marcin Straus R. M. W.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na konkurs wszelkiego majątku JW. Adama Gordziałkowskiego Podkomorzego Ptu Kopys., Remissą Sądu Głgo 2go Depar. Gubernii Mohilowskiej przeznaczony, na dzień z odwołania przypadły, to jest: 20 terazniejszego mca marca 1824 roku do miasteczka Tołoczyna w Pcie Kopyskim leżącego na miejsce zafundowanej Jurydykcyi zjechawszy, i po wysłuchaniu niektórych kredytorow produktowych głosów, a od niektórych po przyjęciu oświadczenia, że się produktow zrzekają, z odwołaniem się do replik, gdy na takowy termin, mimo zastrzeżenia nie wszyscy kredytorowie mający stosunki swoje do debitora, Remissą i Aktoratem tegoż debitora zajęci, stawają, przeto powtórnią niniejszą przez Gazetę Kuryera Lit. awizacją wezwać kredytorow na dzień 2 mca junii roku terazniejszego do Miasteczka Tołoczyna z probacją pretensyjow swoich do debitora zastosowanych, pod nieuchronną ammissją, postanawia. Datt roku 1824 mca marca 27 dnia.

Ignacy Jewniewicz Exdywizor.

Jan Święcicki Exdywizor.

Gabryel Switkowski Exdywizor.

3 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do wiadomości, że termin do licytacji na dwonastoletnią dzierżawę dóbr Bezdzieża w Gubernii Grodzieńskiej powiecie Kobryńskim położonych, oznaczone w pierwszym o teyże licytacji ogłoszeniu, są zmienione, i licytacją odbywać się będzie w dniach 2, 7, i 12, maja terazniejszego 1824 roku.

Za Sekretarza Józef Okołów.

Wyjeżdżają za granicę.

2) Do Krolestwa Pruskiego do Miasta Memla i Kenigsberga obywatel kowieńskiego Powiatu Starozakonny Lewin Chaimowicz Werbluński z będącemi przy nim Jankielem Berkowiczem Sudowiczem i Jankielem Chaimowiczem Szapirem dla uzyskania długow na miesiąc 10.

1. Wijeżdża na cały rok do Warszawy i do wód zagranicznych byłych woysk Polskich Jenerał Leytenant Franciszek Xawery Wyszkowski, z Kamardynierem Michałem Mosłowiczem, i kucharzem Janem Rybaczewskim.